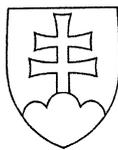


Najvyšší súd
Slovenskej republiky



Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 2. novembra 2010

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 25.11.2010



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2 SŽ 2/2010-34

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
02-10-2010	
Podané číslo: 522P	Číslo spisu:
Prilohy/listy:	Vybavuje: 22

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci navrhovateľa: **MAC TV, s.r.o.**, so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, zastúpeného Mgr. Petrom Ďurčekom, advokátom, **AK Bugala - Ďurček, s.r.o.**, so sídlom Drotárska cesta č. 102, Bratislava, proti odporcovi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova č. 8, Bratislava, o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporu č. RZL/162/2009 z 8. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RZL/162/2009 zo dňa 8. decembra 2009 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č. RZL/162/2009 z 8. decembra 2009, odporca ako orgán vecne príslušný podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z.

o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“), na základe § 68 ods. 6 písm. c/ zákona o vysielaní a retransmisii s odkazom na § 69 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o digitálnom vysielaní“) odňal navrhovateľovi frekvencie,

Číslo frekvencie / kanálu	Vysielač
57	Trenčín
57	Námestovo
33	Nové Zámky
27	Gelnica I
27	Košice – Bankov
27	Staré Hory
55	Ziar nad Hronom
55	Zvolen
52	Banská Štiavnica
52	Brezno
52	Žilina

ktoré boli pridelené rozhodnutiami Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia, spoločnosti Towercom, a.s., poskytovateľovi prvého, druhého a verejnoprávneho multiplexu.

Svoje rozhodnutie odporca odôvodnil tým, že podľa § 67 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní Telekomunikačný úrad SR (ďalej len „TU SR“) vydá všeobecne záväzný právny predpis, ktorým ustanoví podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu terestriálneho vysielania.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona o digitálnom vysielaní ustanoví tento všeobecne záväzný právny predpis postup TU SR vo vzťahu k odporcovi pri oznamovaní pridelenia digitálnych frekvencií a alternatívnych frekvencií

pre analógové vysielanie (ďalej len „alternatívna frekvencia“) alebo iných dočasných spôsobov terestriálneho vysielania.

Dňa 24. apríla 2008 bolo v Zbierke zákonov SR vydané Oznámenie TU SR o tom, že 18. apríla 2008 vydal podľa § 67 ods. 1 a 2 zákona o digitálnom vysielaní Opatrenie č. O-17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania (ďalej len „podmienky prechodu“).

TÚ SR v tomto opatrení stanovil postupy v období do ukončenia analógového televízneho terestriálneho vysielania, harmonogram a podmienky spúšťania jednotlivých frekvenčných vyhradení na digitálne terestriálne televízne vysielanie a lehoty, podmienky a spôsob opúšťania analógového televízneho terestriálneho vysielania, a to tak, aby k opusteniu analógového televízneho terestriálneho vysielania došlo najneskôr do konca roku 2012.

Podľa podmienok prechodu bude prvý digitálny multiplex spustený najneskôr do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti prevádzkového povolenia pre spoločnosť Towercom, a.s. a analógové vysielanie na frekvenciách určených pre verejnoprávny a druhý terestriálny multiplex sa ukončí najneskôr do 31.12. 2011. Všetky ostatné analógové vysielacie prevádzkované na území Slovenskej republiky budú vypnuté najneskôr 31.12.2012.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ podmienok prechodu, TÚ SR ako správca frekvenčného spektra do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o pridelení digitálnych frekvencií alebo určení alternatívnych frekvencií alebo iného dočasného spôsobu televízneho terestriálneho vysielania, oznamuje Rade pre vysielanie a retransmisiu (odporcovi) pridelenie digitálnej frekvencie poskytovateľovi multiplexu.

Podľa § 2 ods. 2 podmienok prechodu, oznámenie TÚ SR podľa odseku 1 písm. a/ obsahuje najmä:

- a) pridelené frekvenčné vyhradenie,

- b) deň právoplatnosti príslušného rozhodnutia o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia poskytovateľovi multiplexu,
- c) identifikáciu vysielateľa, ktorý využíva frekvenciu na analógové terestriálne vysielanie,
- d) zoznam frekvencií, ktorých sa týka povinnosť rady odňať frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie podľa osobitného predpisu¹ s uvedením dotknutého vysielateľa.

Dňa 7. októbra 2009 boli odporcovia doručené rozhodnutia TÚ SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti Towercom, a.s.; prílohou každého z nich bolo Oznámenie TÚ SR, vydané podľa § 2 podmienok prechodu, obsahom ktorého bol zoznam frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie. Všetky rozhodnutia o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia nadobudli právoplatnosť 23. septembra 2009.

Spoločnosti Towercom a.s. boli udelené terestriálne prevádzkové povolenia nasledovne:

Frekvenčné vyhradenie verejnoprávny multiplex/kanál	prvý multiplex/kanál	druhý multiplex/kanál
(allotment)		
Bratislava	27	66
Trenčín	57	69
Žilina	32	68
Banská Bystrica	33	65
Veľký Krtíš	33	65
Námestovo	26	68
Bardejov	54	62
Rimavská Sobota	54	61
Michalovce	25	64
Košice	25	64
Nitra	48	-
Poprad	24	66

Odporca poukázal na to, že TU SR je podľa § 6 ods. 3 písm. c/ zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, orgán štátnej správy, vykonávajúci správu frekvenčného spektra, pričom Rada pre vysielanie a retransmisiu podľa § 5 ods. 2 písm. e/ zákona o vysielaní a retransmisii v oblasti využitia frekvencií pre vysielanie spolupracuje s TU SR. Postup TU SR vo vzťahu k odporcovi pri oznamovaní frekvencií, ktorých sa týka povinnosť odporcu odňať frekvenciu, je upravený v Opatrení č. O-17/2008, t. j. v podmienkach prechodu, ktoré sú všeobecne záväzným právnym predpisom, vydaným TU SR.

Odporcovi bol dňa 7. októbra 2009 doručený zoznam frekvencií, ktoré bol povinný odňať. Navrhovateľ podľa názoru odporcu v priebehu správneho konania neuviedol také skutočnosti, ktoré by pri posudzovaní opodstatnenosti odnímania analógovej frekvencie odporcom vyvolali odôvodnené pochybnosti o vecnej správnosti Oznámenia TU SR, vydaného na základe postupu, ktorý predpokladá § 67 ods. 1 písm. a/ zákona o digitálnom vysielaní a ďalej bližšie precizuje Opatrenie TU SR č. O-17/2008.

Odporca je podľa § 69 ods. 1 a ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní povinný rozhodnúť o odňatí frekvencie analógovému vysielateľovi do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia TU SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia; v prípade rozhodnutí TU SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s. tieto nadobudli právoplatnosť 23. septembra 2009.

Akékoľvek odňatie riadnym spôsobom oznámenej analógovej frekvencie, o ktorom by odporca rozhodol po uplynutí tejto lehoty, by bolo porušením právnej povinnosti odporcu konať podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR s odkazom na § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní a v konaní odporcu by preto išlo o takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia o odňatí analógovej frekvencie.

Odporca tiež poukázal na to, že podľa § 69 ods. 4 zákona o digitálnom vysielaní analógový vysielateľ, ktorému bola frekvencia odňatá, ju môže aj po odňatí dočasne využívať na vysielanie programovej služby, najviac však do dňa, na ktorom sa s poskytovateľom multiplexu dohodol, inak do 60 dní po tom, čo mu poskytovateľ multiplexu doručil oznámenie o čase začatia prevádzky terestriálneho multiplexu, aspoň 90 dní pred začatím tejto prevádzky.

Podľa § 69 ods. 7 zákona o digitálnom vysielaní, analógový vysielateľ, ktorému sa frekvencia odňala a analógový vysielateľ, ktorý sa frekvencie vzdal, majú právo vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu, kvôli ktorému sa frekvencia analógovému vysielateľovi odňala alebo v ktorého prospech sa jej analógový vysielateľ vzdal, najdlhšie však na čas platnosti licencie udelennej podľa § 45 a nasl. zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 69 ods. 14 zákona o digitálnom vysielaní analógový vysielateľ, ktorému sa frekvencia odňala podľa odseku 1 alebo 2, a analógový vysielateľ podľa odseku 13, ktorý je povinný strpieť rušenie analógového signálu nad prah ustanovený podľa § 67 ods. 1 písm. b) všeobecne záväzným právnym predpisom, majú právo požiadať úrad o určenie alternatívnej frekvencie, ak nemajú možnosť na príslušnom území vstúpiť do terestriálneho multiplexu v územne porovnateľnom rozsahu.

Podľa § 69 ods. 15 zákona o digitálnom vysielaní TÚ SR je povinný určiť alternatívnu frekvenciu podľa odseku 10 alebo 14 okrem prípadu, keď na príslušnom území nie je voľná žiadna zodpovedajúca frekvencia. Ak na príslušnom území nie je voľná žiadna zodpovedajúca frekvencia, TÚ SR je povinný analógovému vysielateľovi navrhnúť iný dočasný spôsob terestriálneho vysielania na tomto území, umožňujúci analógový príjem signálu koncovým užívateľom.

Podľa § 69 ods. 16 zákona o digitálnom vysielaní alternatívnu frekvenciu **alebo iný dočasný spôsob terestriálneho vysielania** možno určiť len na čas, pokiaľ na príslušnom území nezíska analógový vysielateľ možnosť vysielateľ v terestriálnom multiplexe, a na čas paralelného vysielania, najneskôr však do konca roku 2012.

Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené ustanovenia právnych predpisov ako aj argumentáciu navrhovateľa na ústnom pojednávaní pred správnym orgánom, odporca skonštatoval, že:

- právnym dôvodom odňatia frekvencií navrhovateľovi podľa § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní bolo udelenie terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti Towercom, a.s., ktoré nadobudli právoplatnosť 23. septembra 2009;

- oznámenia TÚ SR ako správcu frekvenčného spektra, vydané na základe § 2 Opatrenia TÚ SR č. O-17/2008, ktoré boli odporcovi riadne doručené 7. októbra 2009, obsahovali taxatívny výpočet frekvencií, ktorých sa týkala povinnosť odporcu odňať ich analógovému vysielateľovi;
- nie je vecou správnej úvahy odporcu, či tieto frekvencie odníme alebo neodníme, ide o zákonom uloženú povinnosť vo veci konať a rozhodnúť;
- odňatie analógovej frekvencie nezavaruje navrhovateľa práva naďalej využívať danú analógovú frekvenciu a to v rozsahu a spôsobom, ktoré sú stanovené v § 69 zákona o digitálnom vysielaní;
- navrhovateľ má právo požiadať TU SR o určenie alternatívnej analógovej frekvencie, podľa § 69 ods. 14 zákona o digitálnom vysielaní, tak ale môže urobiť až po tom, čo mu bola analógová frekvencia podľa § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní odňatá;
- navrhovateľ má právo podľa § 69 ods. 7 zákona o digitálnom vysielaní vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu (spoločnosti Towercom, a.s.), kvôli ktorému sa jeho frekvencia odňala, najdlhšie však na čas platnosti licencie udelennej podľa osobitného predpisu.

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok podľa § 68 ods. 8 zákona o vysielaní a retransmisii a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a priznal navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov.

Navrhovateľ poukázal na to, že hlavným nedostatkom napadnutého rozhodnutia je tá skutočnosť, že odporca opomenul posúdiť a odôvodniť, prečo zoznam frekvencií uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia neobsahuje výlučne len frekvencie uvedené v terestriálnom prevádzkovom povolení spoločnosti Towercom. a.s.. Bez kvalitného posúdenia a odôvodnenia uvedeného rozdielu

nie je možné napadnuté rozhodnutie považovať za zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené.

Napadnuté rozhodnutie odporcu je podľa navrhovateľa neurčité a nezrozumiteľné aj v samotnej výrokovej časti, keďže vo výroku rozhodnutia uvádza, že vysielateľovi odníma frekvencie, pričom každá z uvedených frekvencií je nesprávne, resp. nedostatočne identifikovaná. Odporca každú frekvenciu uvádza názvom vysielateľa a vysielacím kanálom, ale nie presnými údajmi o príslušnej frekvencii. Avšak, každá frekvencia, ktorá bola vysielateľovi pridelená sa prostredníctvom tzv. frekvenčného listu stala súčasťou licencie vysielateľa na vysielanie televíznej programovej služby. Každý frekvenčný list obsahuje konkrétne identifikačné údaje príslušnej frekvencie. Tieto hodnoty bolo potrebné podľa názoru navrhovateľa v súlade s frekvenčnými listami uviesť vo výrokovej časti rozhodnutia. Podľa textu napadnutého rozhodnutia však odporca neuviedol v rozhodnutí presné údaje o frekvenciách podľa frekvenčných listov. Navyše podľa názoru navrhovateľa je pravdepodobné, že frekvenčné listy neboli súčasťou spisu v tejto veci a neboli súčasťou podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia.

Ďalej podľa názoru navrhovateľa z podrobného výpočtu podkladov, ktoré odporca doručil vysielateľovi/navrhovateľovi vyplýva, že navrhovateľovi nebol napriek jeho písomnej žiadosti z 30. novembra 2009 o zaslanie úplných podkladov v správnom konaní doručený jeden z podkladov, na ktoré sa odporca odvoláva v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, a to rozhodnutie TU SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom. a.s.. Existencia takéhoto rozhodnutia TU SR je všeobecne známa aj navrhovateľovi, ale jeho presný obsah navrhovateľ nepozná. Je nesporné, že uvedené rozhodnutie TU SR tvorilo jeden z dôležitých podkladov napadnutého rozhodnutia, a preto bolo povinnosťou odporcu na žiadosť navrhovateľa o zaslanie podkladov poskytnúť nielen oznámenia TU SR, ale i dotknuté povolenie.

Keďže odporca vydal rozhodnutie bez splnenia tejto zákonnej podmienky, navrhovateľ ho považuje za odopretie možnosti konať účastníkovi konania pred správnym orgánom a takéto rozhodnutie podľa jeho názoru nespĺňa

ani podmienky podľa § 46 Správneho poriadku, a preto je nevyhnutné v opravnom konaní takéto rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť správne orgánu na ďalšie konanie.

Ďalej navrhovateľ zdôraznil, že zmena právnych predpisov v súvislosti s prechodom na digitálne vysielanie v Slovenskej republike nereflektuje na zachovanie práv vysielateľa nadobudnutých na základe právoplatných rozhodnutí štátnych orgánov, nereflektuje na práva, ktoré má navrhovateľ podľa licencie č. T/39. To platí predovšetkým v súvislosti s analógovými frekvenciami, ktorých časť sa navrhovateľovi odníma aj v napadnutom rozhodnutí. Napadnuté rozhodnutie nadväzujúce na spomínanú zmenu právnej úpravy vysielania, preto rovnako žiadnym spôsobom nereflektuje na zachovanie práv navrhovateľa podľa stále platnej licencie č. T/39.

Navrhovateľ sa preto domnieva, že postup štátu v súvislosti s odňatím analógových frekvencií vysielateľom nie je v súlade s ustanoveniami čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky a je v rozpore s princípom právnej istoty ako jedným zo základných princípov právneho štátu.

Princíp právnej istoty podľa jeho názoru zahŕňa niekoľko prvkov, medzi ktoré patrí predovšetkým zrozumiteľnosť právnych noriem a na nej založená predvídateľnosť konania orgánov verejnej moci. Zmyslom princípu právnej istoty je neodmysliteľne aj dôvera občanov či právnických osôb v právny poriadok, dôvera v to, že právne následky späté s uzavretými skutkovými stavmi sa uznávajú (zostanú uzavreté). Preto všetky štátne orgány musia pri každej zmene takto chráneného právneho postavenia vychádzať z princípu proporcionality. Tento princíp znamená primeraný vzťah medzi cieľom sledovaným štátom a použitými prostriedkami.

Navrhovateľ poukázal na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky viackrát vo svojich rozhodnutiach vyslovil, že v našom právnom poriadku sa uplatňuje zásada „*lex retro non agit*“, teda „zákon nemá spätnú účinnosť“ (PL. ÚS 16/95). Táto zásada by potom mala podľa názoru navrhovateľa platiť nielen pre samotné právne normy, ale i pre ich výklad a aplikáciu. V rozpore s uvedenou zásadou je aj stav, keď subjekt práv nemá istotu, či jeho konanie podľa platného právneho predpisu bude požívať právnu ochranu aj po prijatí nového právneho predpisu. Ústavný súd taktiež vyslovil

názor, že ten, kto postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis, nemôže byť vo svojej dôvere sklamaný. (PL. ÚS 36/95)

Navrhovateľ sa domnieva, že postup štátu, ktorého vyvrcholením je v tomto prípade napadnuté rozhodnutie o odňatí frekvencií nie je adekvátny vo vzťahu k chráneným právam navrhovateľa nadobudnutým v zmysle licencie č. T/39. Štát v súvislosti s odnímaním frekvencií nezohľadnil primeraným spôsobom legálne nadobudnuté a chránené práva vysielateľa týkajúce sa analógových frekvencií. Tým, že štát pristúpil prostredníctvom zmeny právnych predpisov a troch správnych konaní k odňatiu všetkých frekvencií navrhovateľovi, prekročil hranicu primeraného zásahu do práv navrhovateľa a tým aj princíp právnej istoty garantovaný čl. I Ústavy Slovenskej republiky.

Takýto postup štátu navrhovateľ pociťuje ako neprimerané obmedzenie jeho práva v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov má navrhovateľ za to, že konanie správneho orgánu vykazuje takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Odporca sa k opravnému prostriedku navrhovateľa vyjadril podaním z 5. februára 2010, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Navrhovateľovu argumentáciu ohľadne nepresností v zozname odnímaných frekvencií považoval za procesnú špekuláciu, cieľom ktorej je spochybníť každý aspekt priebehu správneho konania. Je pravdou, že frekvenčné listy obsahujú bližšie technické parametre jednotlivej frekvencie resp. kanálu (offset, maximálny vyžiarený výkon, obmedzenie výkonu v azimute, polarizácia, súradnice, nadmorská výška, výška stredu antény nad terénom, druh, spôsob a čas vysielania), tie sú však druhotným identifikátorom každej pridelenej frekvencie. Primárne je každá, vysielateľovi pridelená frekvencia, identifikovaná prostredníctvom čísla kanálu a vysielateľa, typicky napr. kanál 21 Stropkov. Využitie každej časti frekvenčného spektra je určené TU SR a stanovené v Národnej tabuľke frekvenčného spektra (NTFS) Slovenskej republiky. Použitie tohto identifikátora vylučuje zámenu frekvencie s inou frekvenciou, využívanou iným vysielateľom televíznej programovej služby. Z tohto hľadiska je špecifikácia frekvencie v napadnutom rozhodnutí úplná a presná.

Pokiaľ navrhovateľ spochybňuje úplnosť podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia a ich nespřístupnenie navrhovateľovi v celom rozsahu odporca poukázal na to, že podkladom pre rozhodovanie odporcu popri zápisnici o ústnom pojednávaní boli Oznámenia TU SR tak, ako to predpokladá zákon o digitálnom vysielaní a podmienky prechodu. Navrhovateľom uvádzané rozhodnutia o udelení prevádzkového povolenia v jednotlivých frekvenčných vyhradeniach na poskytovanie multiplexu pre spoločnosť Towercom, a.s. nikdy neboli podkladom pre rozhodnutie vo veci, a z tohto dôvodu ani netvorila súčasť administratívneho spisu. Uvedené individuálne správne akty boli a sú verejne prístupné, zverejnené o. i. aj na webovej stránke TU SR a navrhovateľ mal teda možnosť sa kedykoľvek oboznámiť s obsahom týchto rozhodnutí. Existencia udelenia prevádzkového povolenia je navyše všeobecne známou a intenzívne očakávanou skutočnosťou, ktorú v konaní pred správnym orgánom preto nebolo treba osobitne dokazovať, čo napokon preukazuje aj argumentácia navrhovateľa v odvolaní (napr. strany 2 a 3) resp. v konaní pred správnym orgánom v rámci ústneho pojednávania, z ktorej jednoznačne vyplýva, že je s touto skutočnosťou veľmi dobre oboznámený.

Odporca poukázal na to, že v prípade, ak sa navrhovateľ napriek uvedeným skutočnostiam mal záujem oboznámiť s obsahom týchto rozhodnutí, mal právo kedykoľvek v priebehu správneho konania o to požiadať podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Navrhovateľ si je tejto skutočnosti veľmi dobre vedomý, nakoľko ide o obvyklé konanie v aplikačnej praxi odporcu a navrhovateľ sám mnohokrát odporcu takto požiadal o sprístupnenie dokumentov, ktoré neboli súčasťou administratívneho spisu a neboli podkladom pre rozhodnutie. Tieto mu boli vždy bezodkladne poskytnuté.

Odporca si je plne vedomý možných právnych následkov odopretia možnosti účastníkovi správneho konania vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, a preto pri realizácii povinnosti podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, s prihliadnutím na závažnosť predmetu správneho konania, konal dôsledne a navrhovateľovi poskytol všetky tie dokumenty, ktoré tvorili podklad pre napadnuté rozhodnutie. Uvedená argumentácia navrhovateľa je preto podľa názoru odporcu zjavne účelová.

V súvislosti s namietanou protiústavnosťou predmetného postupu odporcu a vydaného rozhodnutia odporca poukázal na to, že prechod z analógového terestriálneho vysielania na digitálne televízne vysielanie je mimoriadne komplexným procesom a predstavuje jednu z priorit Európskej únie

v audiovizuálnej a mediálnej oblasti.

Komisia Európskych spoločenstiev prijala 24. mája 2005 dokument týkajúci sa urýchlenia prechodu z analógového na digitálne vysielanie, na základe ktorého vyzvala Rada Európskej únie členské štáty EÚ, aby o. i. ukončili prechod z analógového na digitálne pozemské TV vysielanie a konštatovala, že *„prechod z analógového na digitálne vysielanie je komplexný proces so sociálnymi a ekonomickými dopadmi, pričom je však veľkou výzvou pre priemysel, používateľov a štátne orgány“*.

Slovenská republika ako členský štát Európskej únie sa zaviazala ukončiť proces digitalizácie terestriálneho televízneho vysielania do konca roku 2012.

Povinnosť odporu odňať analógové frekvencie podľa § 69 ods. 1 a ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní je len parciálnym krokom v celom procese prechodu na digitálne vysielanie, pri ktorom sa dôsledne dbalo najmä na zachovanie právnej istoty tých vysielateľov, ktorým sa odnímu analógové frekvencie.

Odňatie analógovej frekvencie, hoci ide nepopierateľne o zásah do práv navrhovateľa, je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a naplnenie záväzkov, vyplývajúcich pre Slovenskú republiku z členstva v Európskej únii. Tento proces, v Slovenskej republike započatý uzneseniami vlády SR (napr. „Stratégia a technické kritériá na zavedenie pozemského digitálneho TV vysielania v systéme DVB-T na Slovensku“, schválená uznesením vlády SR č. 589/2001; „Národná politika pre elektronické telekomunikácie“, schválená uznesením vlády SR č. 196/2003; „Politika využívania frekvenčného spektra na širokopásmový prístup“, schválená uznesením vlády SR č. 5/2006;) legislatívne upravený zákonom o digitálnom vysielaní a následne precizovaný podmienkami prechodu, kulminoval udelením prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s., a na to nadväzujúcim odnímaním frekvencií analógovým vysielateľom odporcom.

Celý tento proces bol konzultovaný s predstaviteľmi televízneho priemyslu tak, aby prípadné ekonomické a hospodárske dopady prechodu, na ktoré vopred upozorňovala aj Rada Európskej únie a boli zrejme zo samotnej podstaty prechodu z jedného spôsobu vysielania na iný, boli zmiernené v čo najväčšej možnej miere. Legislatívne sú tieto zmiernenia možných dopadov vyjadrené v zákone o digitálnom vysielaní (§69 ods. 4, 7, 14). Správne konanie vedené odporcom vo veci odňatia analógových frekvencií je len čiastočnou súčasťou komplexného prechodu

na digitálne vysielanie. Odporca je orgán štátnej správy, ktorý sa pri výkone svojej právomoci riadi ustanoveniami zákona o vysielaní a retransmisii, t.j. je oprávnený konať v rozsahu a spôsobom, ktorý je upravený v tomto právnom predpise.

Odporca nie je oprávnený posudzovať súkromnoprávne alebo ústavnoprávne aspekty procesu prechodu na digitálne vysielanie, ani neposudzuje vhodnosť alebo účelnosť použitia jednotlivých právnych nástrojov, použitých v celom procese prechodu na digitálne vysielanie, naopak, je povinný konať tak, ako mu to ukladá zákon o vysielaní a retransmisii, zákon o digitálnom vysielaní a podmienky prechodu.

Z uvedeného podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona, jeho rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 Správneho poriadku, nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 250l a nasl. OSP a s § 68 ods. 8 zákona o vysielaní a retransmisii preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, a po výsluchu účastníkov konania dospel k záveru, že podanému opravnému prostriedku je potrebné vyhovieť.

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že napadnutým rozhodnutím odporca odňal navrhovateľovi ako analógovému vysielateľovi v rozhodnutí špecifikované frekvencie podľa § 68 ods. 6 písm. c) zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 68 ods. 6 písm. c/ tohto zákona Rada frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie odníme, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní a úrad udelil terestriálne

prevádzkové povolenie vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa využíva analógovým vysielateľom na území Slovenskej republiky, je rada do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia povinná rozhodnúť podľa osobitného predpisu o odňatí tejto frekvencie analógovému vysielateľovi. Úrad udeľuje terestriálne prevádzkové povolenie prednostne vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa nevyužíva analógovým vysielateľom na území Slovenskej republiky.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporcu, že odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom o vysielaní a retransmisii.

V danom prípade odňatie analógovej frekvencie navrhovateľovi je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a správne konanie vedené odporcom vo veci odňatia analógových frekvencií je len čiastočnou súčasťou tohto komplexného prechodu, ktorého nevyhnutnosť vyplýva zo záväzkov Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie.

Tento proces je legislatívne upravený zákonom o digitálnom vysielaní a následne precizovaný podmienkami prechodu vydanými TU SR. Udelením prevádzkového povolenia spoločnosti Towercom, a.s. mala pravdepodobne nastať situácia predpokladaná v § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní a odporca by potom bol povinný do 90 dní rozhodnúť o odňatí príslušných frekvencií navrhovateľovi.

Avšak, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania pred Najvyšším súdom SR z 20. októbra 2010, navrhovateľ uviedol, že skutkové okolnosti prípadu sa pravdepodobne zmenia, nakoľko v súčasnosti prebiehajú rokovania medzi odporcom, spol. Towercom, a.s., aj samotným TÚ SR a navrhovateľom, ktoré sa týkajú špecifikácie odnímaných frekvencií.

Tiež samotný odporca uviedol, že z dôvodu prebiehajúcich rokovaní netrvali na svojom stanovisku a žiadajú, aby Najvyšší súd SR predmetné preskúmané rozhodnutie zrušil a vrátil vec odporcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 250l ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa ods. 2, pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 1, ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, § 250o alebo § 250p, nariadi súd pojednávanie. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa ods. 2 o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa § 250j ods. 2 písm. e/ súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

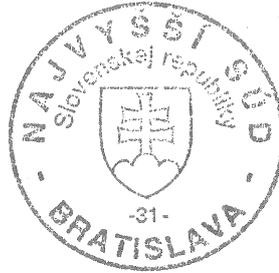
Vzhľadom k tomu, že z vyjadrení účastníkov konania je zrejmé, že pôvodné skutkové zistenia, na základe ktorých odporca vydal napadnuté rozhodnutie by mohli byť spochybnené, pričom sám odporca žiadal zrušiť rozhodnutie a vrátiť vec na ďalšie konanie, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní správneho orgánu sa vyskytla taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a preto napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 OSP zrušil.

O náhrade trov rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorého sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré v danom prípade možno vzhliadnuť v tom, že tak rozhodnutie odporcu ako aj opravný prostriedok navrhovateľa, vzhľadom

na neukončené rokovania medzi stranami, ktoré sa zúčastňujú komplexného prechodu na digitálne vysielanie, ktorého nevyhnutnosť vyplýva zo záväzkov Slovenskej republiky ako členského štátu Európskej únie, možno s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu považovať za predčasné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. októbra 2010



JUDr. Elena Kováčová, v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová